

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktsiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 10 (193) Neljapäeval, 31. mail 1956. a. VIII aastakäik

Kevadine eksamissessioon

Kevadsemestri õppetöö on lõppenud. Vanemate kursuste üliõpilaste kõrval, kellel eksamissessioon läheneb juba lõpule, hakkab käesoleval nädalal sooritama kevadsemestri eksameid üle tuhande I ja II kursuse ning õhtuse osakonna üliõpilase.

Õpperühmadest, kellel eksamimured juba seljataga, paistavad heade eksamitulemustega silma tulevased insener-ökonomidid ja keemia-mäeteaduskonna IV kursuse rühmad. Suur arv nende rühmade üliõpilasi sai kõigil eksameil kõrgeima hinde. Eeskujulikke teadmisi näitasid eksameil ka paljud mehaanikateaduskonna III ja IV kursuse üliõpilased, nende hulgas Hillar Rooraid, Heino Käbi, Jaan Tartian ja teised. See näitab, et üliõpilased, kes semestri kestel on teinud tõsist tööd, suudavad hõlpsasti ületada kõik raskused ka eksamissessioonil.

Kogemustest aga teame, et noorematel kursustel ei lähe eksamid siiski alati lihtedasti. Ilmekalt näitas seda möödunud talvine eksamissessioon, mille tulemusi vaevalt saab nimetada rahuldavaks. Sellepärast on tarvis rakendada kõik jõud selleks, et sama ei korduks ka kevadisel eksamissessioonil.

Nüüd, kus eksamissessiooni ajal üliõpilaste töö raskuspunkt instituudist kandub ühiselamutesse ja kodudesse, kerkib ühiskondlike organisatsioonide ette vastutusrikas ülesanne — kindlustada selle töö edukus. Rohkem kui seni peab nüüd avalduma komsomoli ja ametiühinguorganisatsiooni organiseeriv ning mobiliseeriv jõud. On tarvis luua ja alal hoida kogu eksamissessiooni kestel üliõpilaste hulgas tõsine töömeeleolu, organiseerida üliõpilastest grupid õppematerjali kollektiivseks läbitöötamiseks, kindlustada kord ja rahu ühiselamuis ja luua tingimused üliõpilaste töö igakülgeks soodustamiseks eksamiteks ettevalmistamisel. Tuleb alustada võitlust meeleolude vastu, mis toovad kaasa üksikute üliõpilaste mittellumuse eksamitele ettenähtud tähtaegadel ja kahtlase väärtusega «tõendite» esitamise mittellumuse põhjendamiseks. Ei tohi unustada, et talvisel eksamissessioonil jäi omavõliliselt ilmumata ühele või rohkemale eksamile ligi veerandsada üliõpilast, instituudi ühiskondlik arvamus aga ei reageerinud sellele millegagi. Eksamitele mittellumumisi on esinenud ka juba käesoleval sessioonil (üliõpilased: R. Palm — (MT-64), T. Kutser — (E-61), P. Bulanov — (L-63), M. Naams — (IM-81) jt.), kuid distsipliinirikkujaid pole seni võetud vastutusele ei instituudi administratsiooni ega ka ühiskondlike organisatsioonide poolt.

Kevadine eksamissessioon on tähtsaim etapp kogu õppeaasta töös, kuid teaduskondade seinalehtedes kajastub see vähe. Mehaanika- ja ehitusteaduskonna seinalehtedes, mis ilmusid 1. maiks, leidub kummaski üks sessiooni algusele pühendatud artikkel, teiste seinalehtede toimetused nähtavasti ei tea aga eksamissessioonist veel midagi. On viimane aeg, et seinalehed keskendaksid oma tähelepanu eksamissessioonile ja aitaksid kaasa selle hea kordamineku kindlustamiseks.

Suuremat operatiivsust ja printsiipsalsust eksamissessiooni ajal oleme õigustatud ootama ka teaduskondade dekanatidelt. Ei saa pidada normaalseks kui arvestuste ja eksamite tulemused õpperühmadest pannakse välja alles siis kui eksamid nendes rühmades on juba lõppenud ja üliõpilased sõitnud tööstuspraktikale. Eksamitulemuste hilinenud väljapanek dekanatide poolt, nagu see leidis aset käesoleval eksamissessioonil (vanemate kursuste osas), on täiesti mõttetu. Samuti ei ole normaalne see, et real õpperühma ME-63 üliõpilastel on lubatud sooritada kõik semestri eksamid ilma, et nad oleksid õiendanud kohustusliku arvestuse vöörkeeles. Niisugused nähted ei tohiks korduda, kui algavad eksamid noorematel kursustel.

Kevadise eksamissessiooni tulemused annavad hinnangu üliõpilaste, õppejõudude ja ühiskondlike organisatsioonide tööle möödunud õppeaasta kestel. Sellepärast tuleb õppeaasta otsustaval perioodil meie kollektiivil rakendada kogu oma energia eksamissessiooni edukaks lõpuleviimiseks.

Eksamitest

Eksam pole mitme peaga lohe, mille muinasjutus võidab Nikita. Exsam tuleb sooritada kohe, väga hästi, ilma spikrita!

Mitte kahel päeval kinos käia, kolmandal — siis võtta lisaks õõ. Ükski eksam ei saa raske näida kui on eelnev talle pidev töö.

Oma õppekava hästi koosta, sessioonil käid siis püstipäi ja ei pruugi arsti juurde joosta: andke paber, nõrgast nõrgaks jäin! Dekanaadid — enam õiglast rangust, loovijaile mitte purje tuult. «Proovijaile» kahed pähe pangu eksamitest arusaama uut!

Ainult parimate järgi joondu! olgu see me murdmatu deviis. Järjekordseks aruandeks koondu meie kollektiiv — me TPI!

ROOTOR

SELTSIMEHED ÜLIÕPILASED

RAKENDAME KOGU JÕU ÕPPEAASTA EDUKAKS LÕPETAMISEKS!
NOOREMATE KURSUSTE ÕPPERÜHMAD!
SOORITAME KÕIK ALGAVA SESSIOONI EKSA MID
SAMA EDUKALT, NAGU TEGID SEDA
VANEMATE KURSUSTE EESRINDLIKUD RÜHMAD
IM-61, L-102, KS-82, O-81, KS-102

Õppeaasta lõpetati edukalt

Hiljuti lõppes insener-majandusteaduskonna õpperühmal IM-61, nagu mitmetel teistegi teaduskondade vanemate kursuste õpperühmadel, kevadine eksamissessioon.

Heites pilgu nimetatud õpperühma üliõpilaste 1955/56. õppeaasta töötulemuste kokkuvõttele, võib ainult rõõmustada. Tõsiselt tööle kogu õppeaasta vältel, on järgnenud tubli finaali — kõik viis kevadise eksamissessiooni eksamist on rühma üliõpilaste poolt sooritatud eeskujulikult.

Üliõpilaste arv õpperühmas IM-61 ületab küll instituudis esineva tavalise õpperühma suuruse — siin õpib 30 üliõpilast — kuid see pole avaldanud õppetööle mingit negatiivset mõju.

Esimeseks suurepäraseks tulemuseks kevadistel arvestuste perioodil, mis lubas eeldada samade näitajate jätkumist ka eksamitel, olid õppeaines «Mehhanismide teooria ja masinaelementid» õigeaegselt valminud ja kogu rühma ulatusel laitmatult koostatud projektid. Projektide juhendaja, vanemõpetaja Riives hindas 24 projekti hindega «väga hea» ja 6 projekti hindega «hea». Nimetatuid madalamaid hindeid ei esinenud.

Algasid eksamid. Rühma töö näitajad ei langenud kogu sessiooni vältel. Ühe eksami teise järele sooritasid kõik üliõpilased ainult eeskujulikele hinnetele. Eriti häid vastuseid anti masinaehituse tehnoloogia eksamil va-

nemõpetaja Liivale ja statistika üldkursuse eksamil professor Vaabelile. Mitmed üliõpilased: Viive Jantsikene, Kalju Maadik, Harri Männik jt. läbisid eksamissessiooni ainult väga heade hinnetega.

Õpperühma IM-61 üliõpilaste semestri jooksul tehtud tõsine töö ja eeskujulikult sooritatud eksamid olgu innustavaks eeskujuks kõigile nooremate kursuste õpperühmade üliõpilastele, kes asuvad oma tööst aru andma juuni esimestel päevadel.

Tuleb teha kõik, et lõpetada käesolev õppeaasta sama edukalt kui tegi seda õpperühm IM-61.

L. KUUSBERG

Kurb pilt

Suurem osa meie instituudi üliõpilasi, olles edukalt lõpetanud järjekordse õppeaasta, siirdub rahuliku südamega tööstuspraktikale või suvepuhkusele, et kosuda ja koguda uut energiat järgnevatel õpinguteks. Nad tunnevad õigustatult headmeelt hästisooritatud eksamitest.

Leidub aga ka neid, kes viivad ka suvisele õppetöö vaheajale kaasa raske koorma akadeemiliste võlgnevuste näol. Mitmetel aga tuleb nende tõttu instituudist hoopis lahkuda.

Kurba pilti ses suhtes pakuvad momendil näiteks õpperühma L-61 kevadise eksamissessiooni tulemused.

Seisuga 29. mai k. a. oli rühmal sooritatud neli eksamit, kusjuures ligi 50% üliõpilastest omab puudulikke hindeid. Rekordarv läbikukkumisi esines

metallide kuumtöötlemise ja keevkonstruktsioonide eksamil vanemõpetaja Kruusamäe juures. Siin said puudulikud hinded viis üliõpilast. Hindega «rahuldav» hindas õppejõud samuti viie üliõpilase vastuseid, kuna väga hästi suutis vastata ainult üks üliõpilane.

Palju paremad polnud tulemused ka üldelektortehnika eksamil õppejõu sr. Hollmanni juures. Siin tuli puudulikud välja panna neljale üliõpilasele.

Väga nõrgalt on kevadisel eksamissessioonil esinenud üliõpilased A. Abramova, S. Bussel, V. Levskaja jt.

Kui vaadelda rühma tööd semestri vältel ei leia me seal midagi rõõmustavat. Halb õpedistsipliin, koduste tööde regulaarne hilinemine ja teised analoogilised nähted iseloomustavad

selle õpperühma üldist tööd. Muidugi on ju ka üksikuid hästiasjatuid üliõpilasi, näiteks üliõpilane Frišmann, kes annavad ka eksamitel ainult eeskujulikke vastuseid, kuid nad pole suutnud endiga kaasa tõmmata kogu rühma, pole suutnud ega võimalda püüdnudki teha midagi selleks, et luua üldist tõsist töömeeleolu.

Mis on aga selle tagajärjekes? Need on akadeemilised võlgnevused, õppimine ilma stipendiumita või siis eksamatrikuleerimine.

Õpperühma L-61 juures esinev kurb pilt näitab veel kord kujukalt, kuhu viib logelemine semestri vältel ja tormamine eksamite ajal.

V. LAVROV

Noorte spetsialistide juures

Vähe on neid üliõpilasi, eriti noorematel kursustel, kes omavad selget ettekujutust oma erialast ja tulevases tööst. Kuidas elavad meie instituudi lõpetanud noored insenerid — see huvitab kindlasti igat.

Viibides Kohtla-Järvel tööstuspraktikal, külastasime TPI keemia-mäeteaduskonna möödunud aastaseid lõpetajaid, noori spetsialiste Erik Rikki ja Pavel Pillerit. Tundsiime mõlemad juba varasemast ajast, esimest instituudi mitmekordse maadlustšampionina ja teist aktiivse komsomolitöötajana ning seepärast leidsime omavahelises vestluses kiiresti vastused meid huvitanud küsimustele.

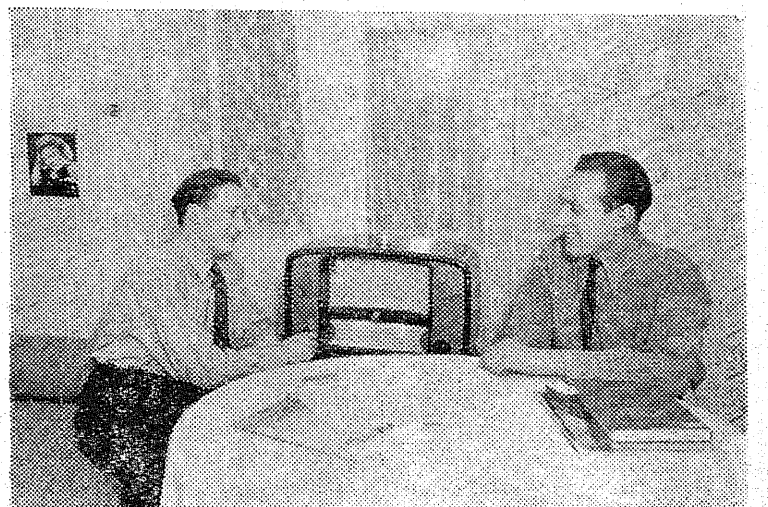
Pavel töötab vahetuslemana generaatoritsehhis, Erik vahetusinsenerina kamberahjudel. Vahetusetöö nõudis esialgu harjumist ja eks oli teisigi raskusi, kuid kogenumad seltsimehed aitavad ja nüüd läheb juba kõik hästi. Mõlemad rõhutavad, et on tarvis hästi tundma õppida oma brigaadi inimesi. Selleks kulub marjaks ära peale ühiskondliku töö ka hea vene keele oskus. Palju läheb vaja lukksepatöö tundmist. Instituudis omandatavad praktilised oskused sel alal võrduvad peaaegu nulliga: pumпасid, ventiile jms. tunneme väga pealiskaudselt, rohkem n. ö. «teoreetiliselt». Vahetusinsener peab usna tihti juhutama väiksemaid remonttöid pumpade või

torustikuarmatuuride juures ja vahel tuleb endalgi käed külge panna. Oli hea, et tööstuspraktikal sai pööratud tähelepanu mehaanikute ja lukkseppade tööle, muidu oleks püüdnud siin alustama päris A, B, C-st.

Tööst vabal ajal võtab Pavel aktiivselt osa ühiskondlikust elust. Olles linna komsomolikomitee ja spordikomitee liikmeks, mängib ta kaasa veel kombinadi korvpallivõistkonnas. Erik kuulub I järgu maadlejana linna esindusmeeskonda ja pühendab suure osa vabast ajast treeningule, õpetades ka seejuures noori sportlasi.

Korter on noortel spetsialistidel väike: elamuehituse tempo ei jõua hästi sammu pidada tööstuse arenemisega. Tuba, kus Pavel ja Erik kahekesi elavad, jätab aga igati meeldiva mulje. Nende kasutada on vannituba ja gaasipliit. Nurgakese hubasest korterist jäädvustasime ka fotopaberile. Pildil näete Pavelit (vasakul) ja Erikut raadiot koolamas.

I. ROOKS, E. PIIK
keemia-mäeteaduskonna
diplomandid

Uue ühiselamu ehitusel

Et suurendada instituudi kasutuses olevat elamisvõimalust ja luua avaramaid elamisvõimalusi üliõpilastele, toimuvad praegu Lilleda raudteejaama lähedal, Koska tänaval TPI ühiselamute ehitustööd. Et kindlustada vähemalt ühe uue ühiselamu eksploatatsiooni andmine 1956/57. õppeaasta alguseks, võtsid instituudi ühiskondlikud organisatsioonid vastu otsuse organiseerida ühiskondlikus korras üliõpilaste massiline osavõtt ehitustöödest.

Eriti aktiivselt on nimetatud üritusest osa võtnud keemia-mäeteaduskonna õpperühm KS-42, kes korduvalt on kogu koosseisuga viibinud ehitustöödel. ELKNU TPI komitee ettepanekul võimaldab instituudi direktioon preemiaga õpperühma KS-42 kollektiivile kasutada instituudi autobussi ja sooritada ekskursioon üliõpilaste endi poolt valitud marsruudil.

Tubli on ehitustöödel esinenud ka ehitusteaduskonna õpperühmad E-21 ja E-45, insener-

maandusteaduskonna õpperühmad IM-21, IM-41 ja IM-42, laevaremonditeaduskonna õpperühm L-43 ja keemia-mäeteaduskonna õpperühm K-21.

Nende kõrval esineb aga ka selliseid rühmakollektiive, kellede poolt pole ehitusplatsil viibinud ühtki esindajat. Nii on korduvalt sel teemal vesteldud mehaanikateaduskonna õpperühmade MM-21 ja MM-41 üliõpilastega, kuid tagajärjetult, nende poolt pole ehitustöödel tehtud ühtki töötundi.

Lahkeid lubadusi tööks on andnud ehitusteaduskonna õpperühmad E-42, E-41 ja EA-44, kuid siiani pole neid ehitusplatsil veel keegi näinud.

Samasuguste tööst kõrvalehoidjatena tuleb märkida ka veel keemia-mäeteaduskonna õpperühmi O-41, O-45 ja K-41 ning laevaremonditeaduskonna õpperühma L-22.

Kas neis õpperühmades pole siis üliõpilasi, kes oleksid huvitatud mugavamate elamisvõimal-

lustest, kes oleksid huvitatud uutest ühiselamutest? Muidugi on, sest paljud nende rühmade liikmed elavad praegugi instituudi elamisvõimalustel. Nad on asunud ainult mugavale äraootamise seisukohale: «Las teised teevad! Küllap siis, kui elamud valmis ja aeg sissekolimiseks, oleme meilegi platsis!»

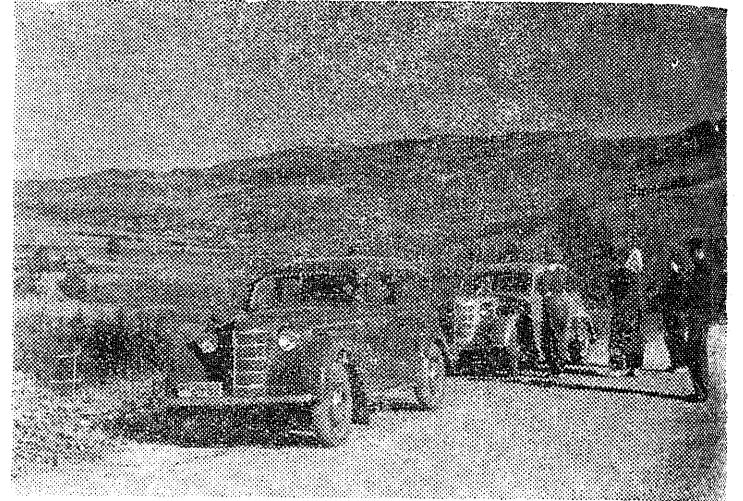
Siiani on ehitustöödest kõige suurema üliõpilaste arvuga — 96 — osa võtnud ehitusteaduskond. Samas suhtes kõige tagasihoidlikuma näitaja — 39 üliõpilast — annab ehitustöödest osavõtu kokkuvõtte laevaremonditeaduskonna kohta. Samas pole ülearune märkida, et just viimati mainitud teaduskonna üliõpilased võtavad endi alla, võrreldes teiste teaduskondadega, kõige suurema protsendi praeguste ühiselamute elamisvõimalustest.

Selline olukord, seltsimehed laevaremonditeaduskonnast, vajab parandamist.

S. SEEJÄRV

Mõni sõna auto-mototurismist

Meie instituudi üliõpilaste ja õppejõudude poolt on juba paljud sooritanud pikemaid matku autodel ja mootorrattastel. Esmakordselt teele asujal aga on ees palju küsimusi, mida üksi on väga raske lahendada. Kuna auto-mototurism on saanud väga populaarseks ja võtnud suure ulatuse, siis asutati hiljuti VSÜ „Kalevi“ juurde vastav auto-mototurismi sektsioon. Sektsioon koondab enda ümber juba pikemaid matku sooritanud turiste, kes annavad esmakordselt teele asujatele märksuutide ja teeolude kohta andmeid ja ka algajaid. Samuti varustab sektsioon turiste teel hädavajaliku marsruutlehega, võimaluse korral kaartide ja telkidega. VSÜ „Kalevi“ auto-mototurismisektsiooni koosolekud toimuvad igal teisipäeval kell 19—20 „Kalevi“ turismisektsiooni ruumides Pärnu mnt. 41. Lähemaid teateid saab ka I. Auristelt TPI Ehituste teostamise kateedrist.

Pildil: Rühm TPI töötajaid 1955. a. suvel toimunud automat-kalt Taga-Karpatiasesse.

Väikestest isetegevuslastest

Möödunud aasta märtsikuul alustasid tegevust TPI töötajate laste isetegevusringid. Ringide töö on pidevalt elavnenud. Käesolevaks kevadeks oli osavõtjate arv, kellede vanus kõigub 3—15 eluaasta piires, kasvanud juba 120-le. Paar kuud tagasi alustasid TPI töötajate lastega koos tööd ka ENSV Teaduste Akadeemia töötajate lapsed.

Praegu töötab kolm ringi: eelkoolialiste laste laulu ja tant-

suring, rahvatantsuring kahe grupiga, neist üks koolialiste nooremale ja teine vanemale astmele ning näitering. Sügisel alustavad tööd veel foting ja raadioring, milliste vastu juba praegu tuntakse laste hulgas suurt huvi.

Vaatamata suhteliselt lühikestele tegevusajale on ringid esinenud juba rea ürituste puhul.

Laste näripeol esitati laule, tantse, deklamatsioone ning näi-

dend «Hunt ja seitse kitsetalle». Peale selle esines veel laste orkester.

Aktiivselt võeti osa Rahvusvahelise naistepäeva tähistamisest.

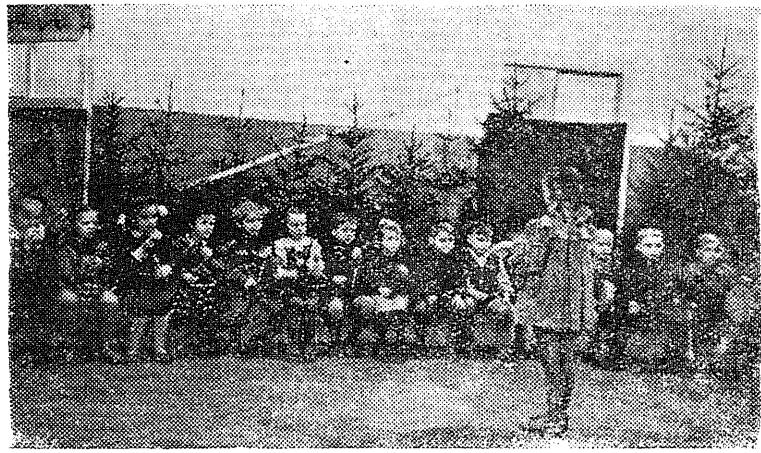
15. aprillil k. a. korraldati Jaan Tombi nimelises Töötava Rahva Kultuurihooes laste kunstilise isetegevuse ülevaatus. Maipühade tähistamiseks korraldatud peol esitati O. Lutsu lastenäidend «Nukitsamees». Samuti esinesid siin laulu- ja tant-suringidest osavõtjad.

Möödunud aasta eeskujul külastatakse suveperioodil pioneerlaagrit, kus esinetakse ettekan-netega.

Ringid alustavad oma tööd täie koormusega uuesti sügisel.

Muuseas on lastel TPI Isetegevusklubi ruumide laupäevaõh-tustele külastajatele palve, et nad hoiaksid edaspidi paremini puhtust ega loobiks maha prügi, sest lasteringide harjutused toimuvad pühapäevade hommikul, mil klubi ruumid on harilikult koristamata. Samuti paluvad väikesed isetegevuslased, et suured ei murraks ära riidevarnade konkse, milliseid möödunud tal-vel tuli korduvalt uuendada, kuid praegu ikkagi jälle puudu- vad.

V. KIKAS

Esineb TPI töötajate laste orkester.

Keemia-mäeteaduskonna mäeosakonna diplomandid (vasakult) Hans Männiste, Rinaldo Pöld, Enn Vaher ja Udo Aasamets. Veel viimased kontrollarvutused projekti ökonomilise osa kohta ja siis on diplomitöö valmis.

Dekanaadis

Vahetunni alguses tuli Vesiloksu juurde rühmavanem Võraste ja käskis viibimata dekanaati minna.

„Jälle tahavad!“ kokkus Vesiloks. „Kas öeldi ka, et miks või nii?“

„Ei. Aga tee kähku... dekaan ise ootab.“

„Soo!“ kokkus Vesiloks veel rohkem. „Kas... kas ta nägi väga vihane välja?“

„Heas tujus just polnud,“ lõi Võraste käega ja läks emale.

Olla dekanaadis kutsutud küla-liseks pole hea. Sellest tuleb ainult pahandust. Kõige halvem oli, et Vesiloks ei teadnud, mida nad seal teavad... polnud asjast üle-vaadet. Oli küll üks arstitõend, aga seda oli vähe ja see oli pea-legi vana.

Ta kammis juuksed, seadis nõõ-bid kinni, kohendas lipsu, ja läks siis. Astus ükskõikse näoga sisse ja sammus oma teadukonna laua ette.

Dekaan oli süvenenud töösse. Tõstis pabereid ühelt lauaservalt teise ja sealt jälle tagasi — otsis midagi. Vesiloks seisis ja ootas alandlikult.

Lõpuks dekaan leidis, luges läbi ja vaatas üles.

„Ahaa! Vesiloks!“ ütles ta, kort-sutas kulmu ja hakkas pliatsiga vastu lauda koputama.

„Ma niiid tulim“, tähendas Vesiloks vaikelt.

„See on hea, see on hea... Noh, mis me teiega siis teeme?“

„Mis siis... on? Peaks vist kõik korras olema.“

„Korras? Vaatame aga järgi!“ dekaan võttis puudumistevihiku, lõi lahti ja torkas pliatsi Vesil-

loksu nime taha. „Puudute mul liiga julgesti... Näete, kui pikk rida tunde siin on. Noh, hakkame siit peale. Kus te kolmapäeval olite? Kolm loengut?“

„Haige olin“ vastas Vesiloks ja võttis taskust rahakoti „Tõend on ka.“

„Haige... hästi. Aga üks loeng?“ dekaan vaatas jälle Vesiloksule otsa.

„Missugune?“

„Mul siin tunniplaan ei ole. Aga selle te olite kohal. Ootoot...“ dekaan otsis paberitevir-nast kolmapäevase teatelehe ja ulatas Vesiloksule. „Vaadake ise.“

Vesiloks vaatas ja mõtles ping-salt. Mis see siis tähendas: muist kirjjas ja muist ei ole! Tuleb Võ-raste käsile võtta.

„Noh, mis te ütlete?“ nõudis dekaan ja muigas.

„Ei, ma ei tea“ raputas Vesiloks pead ning pani lehe lauale. „Min-gi arusaamatus.“

„Teiega, Vesiloks, on üldse üks arusaamatus teise otsa. Olgu see. Neljapäeva, reede... Vaat reede. Kus te olite reedel viimase loen-gu ajal?“

Vesiloks vaikis ja mõtles.

„Haige?“ tuletas dekaan meel-de.

„Ei olnud haige. Käisin poli-klüinikus.“

„Kas õppejõult küsisite luba äraminekukuks? Ütleste kellelegi?“

„Tahtsin öelda küll, aga ei saa-nud. Läks nii kiireks, et... ei jõudnud otsida.“

„Mis teil siis viga oli?“

„Ma käisin võimlemise asjus. Mul on paremas põlves reuma, nii kui liigutad, nii kohe valutab ja naksab.“

„Heaküll. Vaatame edasi. Es-maspäeval käisite ka polikliini-kus?“

„Esmaspäeval...“ Vesiloks mõtles, pea viltu. „Esmaspäeval ma ei jõudnud tulla.“

„Ei jõudnud! Vaat kus lugu! Kus see põlv reumaga või...“

„Ei olnud see. Maal käisin.“

„Maal?“

„Jah, pühapäeval käisin maal sugulaste juures. Hommikul jäin rongist maha.“

„Miks te varem üles ei tõus-nud, kas see on distsipliin — teadsite, et peate kooli jõudma!“ dekaan võttis kurjema tooni.

„Oh, ma läksin vara jaama küll, aga... rahvast oli nii palju et pileteid enam ei saanud. Siis tulim teise rongiga õhtul.“

„Kus jaamas see niivõisi oli?“ päris dekaan. See oli vapustav küsimus — Vesiloksule ei tulnud kiiruga meelde ühtegi sellist, kus rong käiks kaks korda päevas ja mis oleks hästi väike.

„Järva-Madise,“ rabas ta huupi. Mõtelda ju ei tohtinud.

Dekaan pani selle peale vihiku kinni, muigas ja vaatas Vesilok-sule otsa.

„Müllal see raudtee ehitati, mis Järva-Madisest läbi läheb?“

Vesiloks tundis, kuidas jalad lähevad nõrgaks. „Ei tea,“ po-mises ta.

Dekaan hakkas naerma ja hoi-kas üle laua sekretärilegi: „Mul siin mees jäi esmaspäeval Järva-Madisest rongilt maha ja ei saanud kooli tulla.“ Sekretär tõstis pea paberitest ja muigas ka.

Vesiloks tundis end jälle kind-lamalt. Kui juba naerdakse, tä-hendab: pole nii kuri see lugu.

Dekaan muutiski jututeemat, jättis raudtee rahule ja küsis, kuidas füüsika kontrollitöö läks.

„Hästi,“ ühmas Vesiloks, koh-kudes ise sellest vastusest. Ta polnud teinudki seda tööd.

„Mitu punkti saite?“

„See... ma... ei tea. Ma ei saanud midagi. Ma... ei teinud seda tööd kaasa, tuleval nädalal kirjutan järgi.“

„Soo! Miks siis?“

„Puudusin see päev.“

„Olite haige?“

„Jah.“

Dekaan võttis jälle puudu-mistevihiku, otsis Vesiloksule nime üles ja ütles siis:

„Siin on kirjjas, et olite kohal. Oli ju neljapäeval? No-jah. Mis nali see siis on?“

Vesiloks kummardus ka vaata-ma. Tõsi, ühtegi tundi polnud see päev puudumiste kirjjas.

„Ma ei tea... siin tõesti ei ole. Kindlasti rühmavanem unustas kirja panemata. Mina igatahes olin kodus.“

„Tõend on?“

„Ei ole. Ei tahtnud arsti koju kutsuda iga tühise asja pärast. Ise ei saanud polikliinikusse minna, kõrge palavik oli.“

Dekaan liikkas vihiku kõrvale, koputas pliatsiga vastu lauda ja küsis karmilt:

„Milleks te, Vesiloks, ülikooli tulite?“

„Õppima.“

„Õppima... tulite õppima. Teate, Vesiloks, teist peab inse-ner saama... eks ole?“

„Peaks küll.“

„Tahate üldse ülikooli lõpe-tada?“

„Tahaks küll.“

„Hea, et tahate. Aga teate, et niivõisi seda küll ei lõpetata. Kui tulite siia loodrit mängima ja muidu aega viitma, siis on

meil teiega lühike jutt, Ei, noor-mees, nii ei lähe, tuleb teie lehekülj keerata. Mis te õige mõtlete? Et kõik on korras ja nii peabki olema?“

„Ei mõtle.“

„Mida te siis mõtlete?“

„Ma arvan, et... tuleb korra-likult tööd teha ja... edaspidi ma püüan.“

„Ahaa! Püüate! Noh, vaatame, kuidas te püüdma hakkate. Kelle juures te elate? Internaadis?“

„Mina? Ei ela seal. Kodus olen.“

„Vanemad mõlemad elavad?“

„Jah, elavad küll. Aga neil aega küll ei ole, päeval on töö ja...“

„Ei ole aega?“ dekaan vaatas üllatunult üles.

„Milleks neil aega pole? Ah soo, jaa. Aga ise olete juba suur mees, peab siis isa või ema kogu aeg tagant sundima, et õpi, õpi!“

„Seda küll, muidugi“ nõustus Vesiloks.

„Noh, heaküll!“ ütles dekaan peale lühikest vaikust. „Seekord teen hoiatuse. Sulise. Aga järg-mine kord — siis on kohe käsk-kiri. Pidage meeles!“

Sellega lõppes viisit. Vesiloks jättis viisakalt nägemiseni ja tõttas välja. Meel oli rahul ja süda kerge.

V. RAENDI

TOIMETUSE KOLLEGIUM:

V. Garina (toimetaja)

O. Bussel (toimetaja asetäitja), Laksberg, Saarepera, Hallik, Pikaljova, Annus, Ausmees, Pallo, Sandrak, Tambet, Sem-per ja Viljarand.